

nici budyšínské až do 23. května 1922 onen trest vězení i trest náhradní odpykává. Není tudíž příčiny k pochybnostem o tom, že tyto tresty byly na stěžovateli vykonány v době po spáchané jím loupežné vraždě, totiž po 4. březnu 1921. Než zmateční stížnost je v nepravu i tehdy, vykládá-li se ustanovení §u 50 tr. zák. v ten smysl, že zostřením tamže uvedeným jest i trest, který pachatel zločinu, podléhajícího trestu smrti nebo doživotního žaláře, vytrpěl v mezičase od spáchaného jím zločinu pro jiný trestný čin se zločinem tím sbíhající. Ve smyslu §u 50 tr. zák., §§u 56, 57, 265 tr. ř. přicházejí jako zostření i s hlediska onoho širšího výkladu pojmu zostření dle §u 50 tr. zák. v úvahu zřejmě pouze tresty, uložené a vytrpěné na základě rozsudků a trestních příkazů, vynesených trestními soudy pro některý čin, který dle zde — totiž v československé republice — platných zákonů trestních zakládá skutkovou povahu zločinu, přečinu neb přestupku. I ona rozhodnutí bývalého vídeňského nejvyššího a zrušovacího soudu (plen. rozh. ze dne 13. února 1880, č. 1080, Sb. č. 511, rozh. ze dne 31. října 1896, č. 10.449, Sb. č. 2006), jichž se dovolává zmateční stížnost, stojí na témže stanovisku, neboť rozhodnutí ta poukazují k odůvodnění názoru, že trest přisouzený a odpykaný pro čin sbíhající se se zločinem, trestným smrtí neb doživotním žalářem, vylučuje dle §u 50 tr. zák. trest smrti, na ustanovení trestního řádu, která samozřejmě v úvahu přijíti mohou jen pro obor trestního řízení pro trestné činy povahy právě naznačené. Uvádí-li se v rozhodnutích těch výraz »trestní zákon« po různu v čísle množném, jsou tím míněny mimo obecního trestního zákona jen ony vedlejší zákony trestní, jimiž prohlašují se za trestné takové činy, které podléhají pravomoci obecných soudů trestních. Nepatří sem tedy trestné činy, spadající pod trestní normy jiné, jako zákon důchodkový. Tresty na základě zákona toho vynesené tu v úvahu nepřicházejí. V tomto případě byl stěžovatel v cizině odsouzen a vytrpěl tam též trest pro jednání, které by v tuzemsku, jak i zmateční stížnost výslovně uznává, bylo jen trestným činem důchodkovým. Rozsudek tudíž právem neshledává v tomto trestu zostření ve smyslu §u 50 tr. zák. a zmateční stížnost je v nepravu, pokud vytýká, že porotní soud, odsoudiv stěžovatele k trestu smrti, použil zákona nesprávně.

Čís. 1091.

Vzniklo-li těžké uškození na těle s následky §u 155 (156) tr. zák. činností některého z více útočníků vedených společným úmyslem, jest všem vyměřiti trest dle §u 155 (156) tr. zák.

(Rozh. ze dne 23. ledna 1923, Kr I 7/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalované Emilie S-ové do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Hradci Králové ze dne 22. listopadu 1922, pokud jím byla Emilie S-ová uznána vinnou zločinem těžkého ublížení na těle, naznačeným v §u 157 odstavec druhý tr. zák., zrušil napadený rozsudek ve výrocích ohledně obžalované Emilie S-ové a

vrátil věc v tomto rozsahu nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Nalézací soud opírá své skutkové přesvědčení, jehož konečným výrazem jest rozsudkový výrok, že se nedá dokázat, kdo z obžalovaných Kateřině S-ové těžce ublížil při rvačce (při zlém nakládání), při čemž bylo jí způsobeno těžké uškození na těle ve smyslu §§ů 152, 155 b), 156 tr. zák., o svědecké výpovědi Kateřiny a Růženy S-ových. Zjistil pak v podstatě podle těchto výpovědí, že při výstupu byl též (kromě Emilie a Růženy S-ových) obžalovaný Štěpán A., že »tento udeřil Kateřinu S-ovou pěstí do hlavy do levého oka tak prudce, že jí vytryskla krev, a potom ji uhodila ještě Emilie S-ová v totéž místo u levého oka, takže Kateřina S-ová cítila velikou bolest v oku. Mimo to uhodila Emilie S-ová Kateřinu S-ovou do hlavy, Emilie S-ová strčila také Kateřinu S-ovou, takže tato upadla do vany a sice upadla na znak. Následkem uvedeného zlého nakládání utrpěla Kateřina S-ová na levém oku širokou trhlinu běliny s vyklenutím obsahu vnitroočního a s krvácením do nitra oka levého, poranění samo o sobě těžké...« Kdo z obviněných toto těžké poranění způsobil, že nelze bezpečně prokázat. Vývody, jimiž zmateční stížnost napadá toto zjištění, točí se kolem otázky věrohodnosti svědků a hodnotění průvodních výsledků soudem nalézacím a pouští se do samostatného dovozování, který skutkový děj měl býti soudem nalézacím přijat za prokazaný. Ze znění §§ů 258, 270 čís. 5, 281 a 258 čís. 1 a 3 ř. tr. je zřejmo, že se těmito a takovými vývody neprovádí žádný ze zákonných důvodů zmatečnosti rozsudku, pročež k nim nemůže býti přihlíženo. Než ve vývodech zmateční stížnosti, ukazujících jinak naprosté nepochopení podstaty číselně uplatňovaných důvodů zmatečnosti, obsaženo je přece věcně zrnko pravdy, pokud totiž zmateční stížnost poukazuje k tomu, že dle zjištění soudu nalézacího mohl by jako ten, kdo Kateřině S-ové způsobil těžké zranění, shora kvalifikované, přicházeti v úvahu jen Štěpán A. Ze zjištění soudu nalézacího je patrné, že 1. těžkým zraněním dle §§ů 152, 155 b), 156 tr. zák. uznává se shora popsané zranění levého oka Kateřiny S-ové, že 2. soud nalézací nepokládá sice za bezpečně prokázáno, kdo z obviněných toto těžké poranění způsobil, že však 3. má za to, že zle s Kateřinou S-ovou nakládali Štěpán A. a Emilie S-ová a to tak, že A. udeřil Kateřinu S-ovou pěstí do levého oka, potom ji uhodila ještě Emilie S-ová v táž místa u levého oka (ve stížnosti se arci nevytýká ani nedostatek důvodů ani neúplnost tomuto zjištění ve spojení s výpovědí Kateřiny S-ové, dle níž ji Emilie S-ová uhodila dvakrát do levého oka), takže Kateřina S-ová cítila velkou bolest v oku, a mimo to uhodila Emilie S-ová Kateřinu S-ovou do hlavy a strčila také Kateřinu S-ovou, takže tato upadla na znak do vany. Dle znění výroku i důvodů rozsudečných dlužno s bezpečností předpokládati, že soud nalézací nevychází z náhledu, že těžké tělesné poškození povstalo jen společným působením zranění nebo zlého nakládání obou odsouzených obžalovaných, tedy také tlučením do hlavy a odhozením na vaničku (prvý případ druhého odstavce řu 157 tr. zák.), nýbrž že soud nalézací vychází ze skutkového předpokladu, že oba odsouzení obžalo-

vaní ve rvačce (při zlém nakládání) s Kateřinou S-ovou zle s ní nakládali a na ni ruku vztáhli a že těžké poranění bylo způsobeno jednáním jednoho z nich, prýstícím ze společného nepřátelského úmyslu, aniž však dá se prokázati, kterého (případ druhý, odstavec druhý §u 157 tr. zák.). Nehledě však ani k tomu, že Kateřina S-ová uvedla v řízení předběžném kromě toho, co z její výpovědi přejímá soud nalézací, dále ještě, že hned po první ráně A-ově už na to oko neviděla (že rozsudek se o této výpovědi nezmiňuje, stížnost mu za neúplnost nevytýká), zjišťuje sám rozsudek, že Štěpán A. udeřil Kateřinu S-ovou pěstí do levého oka tak prudce, že jí vytryskla krev. Rozsudek tedy předpokládá čin určité osoby, úder pěstí do oka. Znalci uvedli, že vznik shledané obloučité trhliny ve sklěře dlužno přičítati velmi silnému tupému úderu tvrdým předmětem, jímž mohla v tomto případě býti pěst, zmíněným úderem že zvýšen byl vnitrooční tlak tou měrou, že pevnost stěn bulvy neodolala zvýšení tlaku toho a bulva z vnitřku pukla. Znalců nebylo se dotázáno, a oni se nevyslovili o tom, zda dlužno předpokládati, že vzešly následky zakládající kvalifikace dle §§ů 155 lit. b) a 156 tr. zák., již jediným úderem tupým tvrdým předmětem (na příklad pěstí) do oka poškozené, zda byl úder ten takové síly, že po něm hned poškozené vytryskla z oka krev a ona přestala na oko viděti, či zda následky ty byly výsledkem také dalších dvou zjištěných úderů v též místa u levého oka (dle Kateřiny S-ové do levého oka) pokud se týče jaký měly nebo mohly míti význam pro tělesné zranění Kateřiny S-ové a jeho povahu a následky zjištěné dva další údery ve zmíněná místa, zda byly prvním úderem již vyvolány okolnosti, zakládající kvalifikace svrchu uvedené. Těmito otázkami se ani soud nalézací neobíral právě tak, jako nechal nepovšimnutu subjektivní stránku činu, nezjistiv, zda jednali A. a Emilie S-ová, jsouce si alespoň vědomi společného nepřátelského úmyslu, či zda setkalo se jejich s hlediska subjektivního u každého z nich samostatně posuzovatelné nepřátelské jednání oproti Kateřině S-ové jen situačně. Zodpovědění jich však s hlediska právního je nevyhnutelno k posouzení správnosti podřadění zjištěného jednání Emilie S-ové pod § 157 tr. zák. Neboť, vzešly-li shora uvedené následky povahy, uvedené v §§ech 155 lit. b) a 156 lit. a) tr. zák., činností některého z obou odsouzených, vedených společným úmyslem, měli býti jak Štěpán A., tak Emilie S-ová uznáni vinnými a potrestáni dle §u 156 tr. zák., v čemž nemělo soudu nalézacímu se zřetelem na § 261 tr. ř. dle §§ů 263, 267 tr. ř. vaditi, že státní zástupce podřadil čin jejich §u 157 tr. zák. V dalším byl by arci nyní soud nalézací ve svém právu trestacím omezen ustanovením §u 293 odstavec třetí tr. ř. Nepřichází-li však v úvahu spolupachatelství a budou-li znalci s to, by se vyslovili v ten smysl, že shora uvedené následky nastaly již prvním úderem — jehož původce je zjištěn — a že s nimi nebyly v příčinné souvislosti údery další, a učiní-li soud nalézací takovýto posudek znalců podkladem svých zjištění, pak by jednání Emilie S-ové nebylo posuzováti a trestati dle §u 157 odstavec druhý tr. zák., poněvadž zásada této stati zákona, že se dle ní trestá, kdokoli při rvačce nebo zlém nakládání vložil ruku na poškozeného, bez ohledu na to, zda sám mu přivodil poranění těžké, čili nic, platí jen za předpokladu, že fysický původce těžkého zranění ne-

mohl býti vypátrán (nehledíc k prvnímu případu druhého odstavce Šu 157 tr. zák.), — i bylo by pak jednání této obžalované posuzovati dle jeho idividuelních znaků.

Čís. 1092.

Zrušovací soud, zkoumaje kvalifikaci předražování (§ 7 (3) lich. zák.) jako přečinu vzhledem k dřívějšímu odsouzení, nemůže přihlížeti k tomu, že ohledně dřívějšího trestného činu byla podána žádost za shlazení účinků odsouzení, o níž dosud nebylo příslušným soudem rozhodnuto. Úspěch žádosti může po případě býti podkladem obnovy trestního řízení.

(Rozh. ze dne 26. ledna 1923, Kr I 1328/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku lichevního soudu při zemském trestním soudě v Praze ze dne 7. listopadu 1921, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou přečinem podle Šu 7 (3) zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Po stránce věcné (čís. 10 Šu 281 tr. ř.) namítá stížnost, že obžalovaná měla býti odsouzena — vzhledem k tomu, že její zisk v tomto případě nedosahoval 2000 Kč, pouze pro přestupek předražování dle Šu 7 (1) lichevního zákona, ježto její právoplatné odsouzení pro předražování, jímž první soud odůvodňuje kvalifikaci činu jako přečinu dle Šu 7 (3) lichevního zákona, se stalo před více než 5 lety a obžalované dlužno přiznati dobrodiní shlazení odsouzení. Lze beze všeho připustiti, že obžalovaná, která byla dle spisů okresního soudu pro přestupky v Praze právoplatně odsouzena pro přestupek předražování rozsudkem zemského trestního jako odvolacího soudu v Praze dne 25. června 1915, a složila uloženou jí peněžitou pokutu dne 14. července 1915, kdežto nového předražování, které je předmětem tohoto řízení, se dopustila v lednu 1921, má právo domáhati se shlazení prvního odsouzení dle zákona z 21. března 1918, čís. 108 ř. zák. Leč zrušovací soud, který je povolán přezkoumati rozsudek prvního soudu výhradně na podkladě zjednaném řízením v první stolici, nemůže přihlížeti k námitce shlazení odsouzení, když stížnost sama uvádí, že výrok soudní o této otázce nebyl dosud vynesena, nýbrž že obžalovaná podala teprve žádost za zavedení příslušného řízení u povolaného k tomu soudu. Soud zrušovací není také oprávněn — stejně jako není k tomu povolán soud nalézací — o shlazení odsouzení sám věcně rozhodovati, když dle citovaného zákona jest povolán o něm výlučně rozhodnouti soud v Šu 5 tohoto zákona jmenovaný, kterýžto § upravuje i řízení i zvláštní pořad opravných prostředků. Musí proto obžalovaná vyčkati vyřízení této otázky u příslušných soudů, a dosáhne-li právoplatného výroku o shlazení odsouzení, uplatňovati cestou obnovy řízení změnu odsuzujícího výroku pro přečin dle Šu 7 (3) lichevního zákona.